

ΕΤΟΣ 66ον

9 Δεκεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3419)

«ΑΝΟΡΘΩΣΟΝ ΜΕ, ΚΥΡΙΕ...»

Ὁ Χριστός διδάσκοντας στή συναγωγή συναντάει μιά γυναίκα, πού δεκαοκτώ ὀλόκληρα χρόνια ταλαιπωρεῖται ἀπό «πνεῦμα ἀσθενείας» καί εἶναι συγκύπτουσα. Ἡ γυναίκα δέν πῆγε στή συναγωγή γιά νά ζητήσει τή θεραπεία της. Προφανῶς δέν ἤξερε οὔτε ποίος ἦταν ὁ Χριστός. Πῆγε γιά νά προσευχηθεῖ καί νά δοξάσει τόν Θεό. Ποίος ἄλλος θά δώσει «δόξαν καί δικαίωμα τῷ Κυρίῳ»; Μήπως «οἱ πεποιθότες ἐπί τῇ δυνάμει αὐτῶν καί ἐπί τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν» (Ψαλμ. 48,7); Ὁχι, ἀλλῆ «ἡ ψυχὴ ἡ ἠλυπούμενη ἐπί τό μέγεθος ὃ βαδίζει κύπτον καί ἀσθενοῦν, καί οἱ ὀφθαλμοί οἱ ἐκλείποντες καί ἡ ψυχὴ ἡ πεινώσα δώσει σοι δόξαν καί δικαιοσύνην, Κύριε» (Βαρούχ 2,17).

Ἡ παραφροσύνη τοῦ φθόνου

Μιά τέτοια πολεμένη καί πεινασμένη ψυχὴ, σκυφτὴ ἀπὸ τὴν ἀρρώστια, μὲ μάτια πού κουράστηκαν νά βλέπουν μόνο τό χῶμα, τὴ σπλαχνίστηκε ὁ Χριστός· καί χωρὶς νά τοῦ τό ζητήσει, τὴ θεράπευσε μὲ τὴ «θεοπρεπέστατη καί ἐξουσιαστικὴ φωνὴ του καί μὲ τό βασιλικό του νεῦμα» (ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας). Ὁ σατανᾶς ὅμως πού τόσα χρόνια τὴν ταλαιπωροῦσε, διωγμένος τώρα ἀπὸ τόν Χριστό καί θέλοντας νά μειώσει τὴ δόξα τοῦ θαύματος, «δεσμεί τόν ἀρχισυνάγωγον φθόνῳ» (ἅγιος Θεοφύλακτος)· τόν βρῆκε διαθέσιμο, γιατί ἡ ὑποκριτικὴ ζωὴ του τόν εἶχε καταστήσει «συγκύπτοντα» πολὺ χειρότερα ἀπὸ τὴ γυναίκα. Ἐκεῖνη εἶχε δεσμευτεῖ ἀκούσια, ἐνῶ αὐτός –παρερμηνεύοντας τόν Μωσαϊκὸ Νόμο– ἐκούσια σκύβει κάτω ἀπὸ ἀσέκωτη σωρεία τύπων ψευτοευσέβειας. Καί δέν ταλαιπωρεῖ μόνο τόν ἑαυτό του, ἀλλῆ «δεσμεύει φορτία βαρῆα καί δυσβάστακτα καί ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 23,4).

Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι τὴν ἐξωφρενικὴ σύστασή του τὴν ἀπευθύνει μόνο στὸν ὄχιλο. Δέν τοημάει νά στραφεῖ καθόλου στὸν Χριστό, τόν Ὅποιο φθονεῖ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θρησκευτική ύποκρισία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακλῖναι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατηγοχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

πλέον ἀφάνταστα, βλέποντάς τον νά κερδίζει τὸν θαυμασμό καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου. Κατὰ τὴν παράλογη, λοιπὸν, ἀπαίτησή του θά ἔπρεπε ἡ ταλαίπωρη συγκύπτουσα νά ἀπαντήσῃ στό σωτήριο πρόσταγμα τοῦ Κυρίου: «Ὁχι, Κύριε, εἶναι Σάββατο σήμερα καὶ δέν ἐπιτρέπεται νά ἀνορθωθῶ. Πρέπει νά ἀναβάλῃς γιὰ αὔριο τὴ θεραπεία μου». Ὁ Χριστὸς ἐλέγχει τὸν ἀρχισυνάγωγο σὲ αὐστηρότατο τόνο. Τὸν ἀποκαλεῖ «ὑποκριτὴ» καὶ ἐπισημαίνει τὸ κατάντημά του νά θεωρεῖ «ἀτιμότερον τοῦ κτήνους τὸν ἄνθρωπον», ἀφοῦ τὰ ζῶα του δέν τὰ ἀφήνει οὔτε γιὰ μιὰ μέρα ἀπότιστα, ἐνῶ τὴν –γιὰ δεκαοκτὼ χρόνια– ἄρρωστη γυναῖκα «οὐ βούληται ἀπαλλοτῆσαι τῆς ἀσθενείας»· καὶ μάλιστα μιὰ ψυχὴ, πού «ὄχι τόσο ἐξαιτίας τῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ ἐξαιτίας τῆς πίστεως της εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ» (ἅγιος Κύριλλος).

«Ἁγιασμός τοῦ Σαββάτου» καὶ «σύνδρομο τῆς Κυριακῆς»

Φυσικὰ δέν παρερμήνευε μόνο ὁ συγκεκριμένος ἀρχισυνάγωγος τὸν Νόμο σχετικὰ μέ τὴν ἀργία τοῦ Σαββάτου. Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις πού ὁ Χριστὸς τέλεσε θαῦμα τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, ἡ ἀντίδραση ἦταν τόσο ἐντονὴ, ὥστε «ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτείνειν, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ» (Ἰωάν. 5, 16). Ἡ πώρωση στὴν ὁποία τοὺς εἶχε ὀδηγήσει ἡ ὑποκρισία τοὺς δέν τοὺς ἄφηνε νά δεχθοῦν ὅτι «τό Σάββατο ἔγινε γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιὰ τό Σάββατο», οὔτε πολὺ περισσότερο νά πιστέψουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ νομοθέτης καὶ ὁ κύριος καὶ τοῦ Σαββάτου. Γι' αὐτὸ δέν ἤθελαν νά καταλάβουν ὅτι «τό ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων»

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπό τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Καί ἦτο ἐκεῖ μιά γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτώ χρόνια καί ἦτο σκυμμένη καί δέν μπορούσε νά σταθῆ ὄλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καί τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου»· καί ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δέ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καί ἐδόξαζε τόν Θεόν. Ἔλαβε τότε τόν λόγον ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καί εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Υπάρχουν ἕξ ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νά ἔρχεσθε καί νά θεραπεύεσθε καί ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἵποκριτά, δέν λύνει καθέναν ἀπὸ οὗτων, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καί τὸν φέρνει νά τὸν ποιήσῃ; Αὐτὴ δέ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καί τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτώ χρόνια, δέν ἔπρεπε νά λυθῆ ἀπὸ τὰ δεσμά αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα πράγματα πού αὐτός ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀνωιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

(Ἔξοδ. 20,8) δέν ἔχει σχέση μὲ μιά στείρα καί τυπική ἀργία «τοῦ γράμματος», ἀλλὰ μὲ τὴν ἐν Πνεύματι ἡλιθία τοῦ Θεοῦ καί τὴ φιλήνθρωπη ἀγαθοποιία.

Στὴ σημερινή ἐκκοσμικευμένη κοινωνία αὐτὰ φαίνονται μᾶλλον ἀκατανόητα. Σήμερα ἡ ἀργία τῆς Κυριακῆς, ἀποκομμένη ἀπὸ τὸν Κύριο καί τὸ Κυριακὸ Δεῖπνο τῆς Λειτουργίας, κατάντησε ἀπλῶς μιά ἄδεια μέρα, πού μάταια προσπαθεῖ ὁ ἀλειτούργητος ἄνθρωπος νά τὴ γεμίσει μὲ διασκεδάσεις, δηλαδή μὲ ἄγονο διασκορπισμὸ νοοῦ καί καρδίας. Αὐτὰ τὰ ἄγονα κενὰ ἐκδικοῦνται μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ «συνδρόμου τῆς Κυριακῆς», μιᾶς παράξενης ἀρρώστιας, πού ἐδῶ καί χρόνια ἔχουν παρατηρήσει ψυχίατροι σέ ὄλο τὸν σύγχρονο κόσμον. Τὰ συμπτώματα αὐτοῦ τοῦ συνδρόμου εἶναι: πλήξη, ἀνία, τάση φυγῆς, νευρικότητα καί ἀπρόβλεπτα ξεσπάσματα.

Τὰ ἄνω ζητεῖτε

Ἡ βασικὴ αἰτία τοῦ κακοῦ βρίσκεται στό ὅτι ὁ ἄνθρωπος βγάζοντας τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ του ἔπαψε νά ζητεῖ καί νά φρονεῖ τὰ ἄνω, ὅπου «ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος» (Κολ. 3,1) καί κατάντησε «συγκύπτων», κοιτάζοντας μόνο τὰ κοῖκά καί τὰ γήινα. Ὁ μακαριστὸς Ρουμάνος Γέροντας Κληόπας Ἰλίου ἀναφέρεται σέ κάποιον πού εἶχε ὑποδουλωθεῖ στό πάθος τῆς κλοπῆς. Κάποτε πῆγε νά κλέψῃ θημωνιές ἀπὸ τὸ ἀγρόκτημα ἐνός πλουσίου παίρνοντας μαζί καί τὴν πεντάχρονη κορούλα του, πού ζητοῦσε ἐπίμονα περὶπατο. Φθάνοντας στόν τόπον τῆς κλοπῆς ἄρχισε προσεκτικὰ νά κοιτάζει δε-

9 Δεκεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἴωννης, τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091).

Ἴωννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: ζ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιγ΄ 10-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Δεκεμβρίου, ΙΑ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτ. κβ΄ 14.

ξιά καί ἀριστερά μήπως τόν δεῖ κανέναν. Τότε τό μικρό κοριτσάκι, πού δέν εἶχε καταλάβει τί γινόταν, «θεία νεύσει» τοῦ ἴλεει μέ ἀπλότητα: «Μπαμπά, κοίταξες σέ ὅλα τά μέρη, ἀλλῆ ξέχασες νά κοιτάξεις στόν οὐρανό». Ἡ ἀθώα ὑπόδειξη τῆς μικρῆς τόν συγκλόνισε καί τόν ἀφύπνισε. «Παρακρῆμα ἀνωρθώθη» καί κατάλαβε ὅτι μόνο φρονώντας καί ζητώντας τά ἄνω, πλουτίζει ἀληθινά ὁ ἄνθρωπος.

Μαζί μέ τόν μετανόσαντα κλέφτη ἄς παρακαλοῦμε τόν Χριστό μέ τά λόγια τῆς Παρακλήτικῆς: «Ὡς τήν συγκύπτουσαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζουν ὀρθῶς πρὸς τās τρίβους σου, Φιλάνθρωπε».

Ἄρχιμ. Β. Λ.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ 2019

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2019, ἀφιερωμένα στόν ὅσιο Νικόδημο τόν Ἄγιορείτη.

Ἄ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί ἐπίκαιρα μηνύματα.

Ἄ **ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπτης) περιέχει συνοπτικό, ἀλφαβητικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο, καθὼς καί χρήσιμες πληροφορίες.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἄ **«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr**